

Full diocesà

18 d'abril del 2021

p4 – El vídeo del Papa del mes d'abril

p5 – La Passió de Cervera 2021

**AVUI + QUE MAI L'ESGLÉSIA
OFEREIX TOTA LA SEVA AJUDA.**

Perquè sumant X aconseguim un món millor.

f t i portantos.es

Campanya
de la Renda
2021

«El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia»

Diumenge III de Pasqua / Cicle B

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isahac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vau entregar i vau negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el vau negar i vau demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els vostres dirigents no sabíeu el que fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes.»

(3,13-15,17-19)

Salm responsorial

Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor.

[4]

Lectura de la primera carta de sant Joan

Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mirem si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

(2,1-5a)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres.» Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «Per què us alarmeu? Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus, sóc jo mateix. Pal-

peu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo en tinc.» I mentre deia això els ensenyava les mans i els peus. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «No teneu aquí res per menjar?» Ells li donaren un tall de peix a la brasa i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, us havia dit que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salmos.» Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escripures, i els digué: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.»

(24,35-48)

«Per a saber si coneixem Jesucrist, mirem si complim els seus manaments»

Realitat i misteri

Carles Riera i Fonts, pvre.

La incredulitat —el pertinaç escepticisme— dels deixebles davant de Jesús resuscitat duu el Mestre a desfer-los els dubtes amb una bona dosi de realitat.

Contra l'esglai i el desconcert envers un Jesús naturalment conegut però que no saben acabar de reconèixer, els mostra les mans i els peus senyalats. Contra la sorpresa i la malfiança els demana un tall de peix a la brasa per menjar. I encara, *last but not least*, «els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escripures», o sigui que els allibera sobre la veritat dels llibres sagrats.

L'home, que no s'acaba mai de comprendre a ell mateix, és amic del dubte —que purifica la fe—, però, tan escèptic o incrèdul com vulgueu, al capdavant li toca de triar entre abraçar el misteri o admetre l'absurd. Avui campa una mentalitat força estesa consistent a rebutjar el misteri perquè aquest mostra clarament els límits del pensament humà —com explica el cardenal Basil Hume en un dels seus llibres.

És a dir, el misteri ens col·loca als humans al lloc adient, que no és pas al centre de tot, i ens retorna a la realitat del món.

Ara bé, enllà del dubte, i malgrat l'inescrutable, Crist ens demana que el deixem ressuscitar en cada un de nosaltres.

La imatge

El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia: aquest és el missatge de Pasqua. El camí a Jerusalem incloïa el sofriment i la mort redemptora del Fill, i l'anunci que el sepulcre on l'havien posat era buit. Com també la predicació en nom d'ell a tots els pobles de la terra i la conversió i el perdó dels pecats. Els creients som testimonis de la donació de vida i del goig per l'existència compartida.

El Davallament (1435-1438)
Rogier van der Weyden

Agenda

Lit. hores: Setmana II

19 dilluns

—Sant Lleó IX, papa
Ac 6,8-15/Salm 118/Jo 6,22-29

20 dimarts

—Sts. Suplici i Servilià, mrs.
Ac 7,51-8,1a/Salm 30/Jo 6,30-35

21 dimecres

—Sant Anselm de Canterbury, bisbe
—Sant Silví, mr.
Ac 8,1b-8/Salm 65/Jo 6,35-40

22 dijous

—Sant Caius i Soter, papes
Ac 8,26-40/Salm 65/Jo 6,44-51

23 divendres

—Sant Jordi, mr, patró secundari de Catalunya
—Onom. de Jordina i Georgina
Ap 12,10-12a/Salm 33/1 Jo 5,1-5/
Jo 15,1-8

24 dissabte

—La Mare de Déu del Diví Pastor
—La Conversió de Sant Agustí
Sant Pere Ermengol, mercedari mr.
Ac 9,31-42/Salm 115/Jo 6,60-69

25 diumenge IV de Pasqua/ Cicle A

—Dominica del Bon Pastor
—Sant Marc, evangelista
—Jornada Mundial de Pregària per les vocacions
Ac 4,8-12/Salm 117/1 Jo 3,1-2/Jo 10,11-18

Cervera celebra la Setmana Santa amb totes les mesures

Joan Riu

El Diumenge de Rams es va celebrar a l'interior de l'església de Santa Maria amb menys lluïment que quan es fa a la plaça Major, però amb un resultat satisfactori. El Dimarts Sant se celebrà el sagrament del perdó, a l'església de Sant Agustí, presidint l'acte el bisbe Xavier Novell acompanyat d'uns quants preveres. El Dijous Sant a Santa Maria va tenir lloc la commemoració de l'últim sopar de Jesús, amb bona participació de fidels, tant en la missa com en la vetlla de pregària. El Divendres Sant a la tarda s'oficià l'acció litúrgica de la Passió i Mort del Senyor, com també el viacrucis a l'interior

de l'església. El Dissabte Sant a les vuit del vespre (avançant l'hora pel toc de queda) tingué lloc la Vetlla Pasqual, presidida pel rector, Mn. Xavier Romero, acompanyat del vicari, Mn. Josep M. Montiu, i una colla d'escolans. L'encesa del foc al fons de l'església donà lloc a traslladar-lo al ciri pasqual i, tot seguit, els escolans repartiren la flama als assistents. L'endemà, Diumenge de Pasqua, se celebrà la missa de dotze en la mateixa línia, amb participants de més edat. En acabar hi hagué una petita mostra de caramelles a la plaça Major i altres places de la ciutat a càrrec de la Coral Infantil Nova Cervera.

El «Vídeo del Papa»: mes d'abril 2021

El «Vídeo del Papa» és una iniciativa de la Xarxa Mundial d'Oració del Papa. Aquest mes d'abril ens parla dels drets humans. Diu així:

“Per a defensar els drets humans fonamentals, cal coratge i determinació. Em refereixo a oposar-se activament a la pobresa, a la desigualtat, a la manca de feina, de terra, d'habitatge, de drets socials i laborals. Penseu que moltes vegades els drets humans fonamentals no són iguals per a tothom. Hi ha gent de primera, de segona, de tercera, i de rebuig. No. Han de ser iguals per a tothom. I, en alguns llocs, defensar la dignitat de les persones pot significar anar a la presó, fins i tot sense judici. Pot significar la calúmia. Cada ésser humà té dret a desenvolupar-se integralment, i aquest dret bàsic no pot ser negat per cap país. Preguem per aquells que arriquen les seves vides lluitant pels drets fonamentals en dictadures, en règims autoritaris i fins i tot en democràcies en crisi, perquè vegin que el seu sacrifici i el seu treball dona fruit abundant”.

Setmana Santa a la UPP de Tàrraga

Josep Castellà

La unitat pastoral parroquial de Tàrraga va viure una Setmana Santa, per segon any consecutiu ben diferent, amb unes celebracions litúrgiques amb nombrosa assistència. Al santuari de Fàtima s'hi feren les funcions del Dijous i el Divendres Sant. Cal dir que es va poder participar dels actes dels dies sants però amb notables variacions, com no poder fer-se al carrer les benediccions de palmes i rams el Diumenge de Rams i el viacrucis penitencial de la nit del Divendres Sant. La celebració de l'Últim Sopar del Dijous Sant revestí una notable solemnitat i participació, presidida per Mn. Josep Maria Vilaseca i seguida d'una vetlla de pregària

davant el monument de la capella dels Dolors i el Santíssim. La jornada del Divendres Sant revestí la devoció i emoció íntima pròpia de la Passió del Senyor. La pràctica pietosa del viacrucis es realitzà dins l'església parroquial, portant-se una creu per un feligrès distint en cadascuna de les catorze estacions, amb la presència destacada del Sant Crist de la Sang i la Mare de Déu dels Dolors al presbiteri. El vespre del Dissabte Sant acabà el Tridu Pasqual celebrant-se la missa solemne de la Vetlla Pasqual a Santa Maria de l'Alba i al santuari de Fàtima. I el 4 d'abril hi hagué unes celebracions eucarístiques del Diumenge de Pasqua molt viscudes i joioses.

La Passió de Cervera: viure la Passió sense contacte

La Passió de Cervera ha aturat les seves representacions per segon any consecutiu. Tanmateix, el patronat està treballant per tal que la gent que visiti la ciutat s'emporti una intensa immersió en aquest esdeveniment. En el mateix edifici del Gran Teatre han instal·lat una representació artística en diferents lones del sant sopar, en què es poden observar diferents imatges dels apòstols i Jesús fotografiades pel Sr. Joan Dalmases.

El Patronat de la Passió també treballa en l'exposició «La veritable tradició de la Passió de Cervera», que s'ubicarà a l'interior del Gran Teatre, s'inaugurarà el dia 10 d'abril a les 10 del matí i es podrà visitar els dies 17, 18 i 24 del mateix mes de les deu del matí a la una del migdia. En aquesta exposició el visitant, acompanyat d'un guia, pot contemplar diferents imatges, vestits i elements que s'utilitzen en la representació.

«La transmissió de la missa per televisió és un gran servei»

Carles Cahuana, celebrant de la missa de TVE Catalunya

Mn. Carles Cahuana és rector de la Santíssima Trinitat i de la Verge de Gràcia de Sabadell, membre del consell de «Missa dominical» del CPL i presideix habitualment la missa dominical en llengua catalana retransmesa per La 2.

Ha visitat Vic per participar en una matinal de formació i Raquel Parici li ha fet aquestes preguntes:

L'any 2013 la Conferència Episcopal Tarraconense li va encarregar la celebració de la missa de La 2. Com va encaixar aquest repte?

Vaig rebre aquest encàrrec amb il·lusió però també amb molt de respecte, ja que era conscient de la responsabilitat que suposa celebrar una missa amb tanta difusió. Uns anys abans, juntament amb altres companys, ja havíem celebrat una missa que era retransmesa per Canal Català, una televisió que agrupava diverses televisions locals i que en aquell moment tenia un dels seus estudis a Sabadell. Era una missa que es retransmetia de dilluns a divendres per tot Catalunya. Va ser la meua primera estrena celebrant missa a la televisió.

A vostè el coneixen com «el mossèn de la tele». Li agrada aquesta etiqueta?

Comprenc perfectament que m'identifiquin així. El fet de presidir la missa per la televisió quasi cada diumenge fa

que jo sigui la cara visible de la celebració per a molta gent, que la segueixen des del menjador de casa, l'habitació o la residència. Crec que la televisió té un efecte que apropa les persones que hi apareixen. També succeeix amb l'Ignasi Miranda, el director del programa. Amb motiu del seu rol i la seva tasca, ell és també un dels rostres visibles de la missa.

Quina valoració fa del servei que de la retransmissió de la missa per la TV?

La paraula clau és precisament aquesta: servei. La missa és fonamental per als cristians. I la seva retransmissió és un gran servei per a totes aquelles persones que per diversos motius no poden ser presencialment a l'església. Per a moltes d'elles, la ràdio, la televisió, i ara també les emissions per *streaming*, els fan sentir participants de la litúrgia. Ja sabem que no és exactament igual, que mai no es podrà substituir la presencialitat de les celebracions, però quan no és possible l'assistència, la retransmissió de la missa ajuda a la vida espiritual.

Amb la pandèmia i les restriccions que ha comportat, la missa per la TV ha estat l'única oportunitat per a la majoria de la gent de poder seguir la missa. Com ho ha viscut?

Efectivament, parlant en termes d'audiència de la missa de La 2, hi ha hagut un abans i un després de la pandèmia. (Continua a la pàgina següent.)

(Prové de la pàgina anterior.)

Des de l'inici de l'estat d'alarma el mes de març del 2020, i sobretot durant el confinament domiciliari, aquesta missa i totes les altres celebracions que s'han retransmès han estat l'única possibilitat per a molts fidels de poder participar d'alguna manera en la litúrgia dominical. Això s'ha notat en termes d'audiència. En l'actualitat, són moltes les famílies que, abans d'anar a les seves parròquies, engeguen el televisor per oir la missa.

En tots aquests anys de ser el capellà de la TV segur que ha viscut moltes anècdotes. En recorda alguna?

Pel fet de ser en directe, cal ajustar amb molta exactitud les diferents parts de la missa per a no sobrepassar el temps previst. I les anècdotes són les pròpies de qualsevol espai que es fa en directe, com equivocacions o haver de canviar alguna cosa al mateix moment, seguint les indicacions del director, realitzador i l'equip de càmeres, el fet d'encallar-se en alguna paraula o expressió... També com a anècdota,

les vegades que la gent em reconeix i em pregunta: «Perdoni, vostè és la capellà de la tele?» Però sobretot voldria destacar les cartes, missatges i trucades entranyables que rebo de gent que segueixen la missa i agraeixen a tot l'equip la tasca que duem a terme i ens animen a continuar.

A La 2 tindrem missa per molts anys, oi?

Penso que sí! De fet, l'oferta d'espais religiosos a la televisió pública està enmarcada en els acords de la Santa Seu amb l'Estat espanyol. Això ofereix garantia i estabilitat a la retransmissió de la missa. És cert que, fa temps, un partit polític va llançar la idea de suprimir-la, però penso que era més una campanya per mobilitzar cert sector del propi electorat que no pas una proposició seriosa. No ens consta que la missa a La 2 estigui en perill, i per aquesta mateixa raó, són falsos els missatges que es difonen de tant en tant per les xarxes socials avisant que en determinat dia es mesuraran audiències per valorar la continuïtat de la missa.

El llibre

Sant Josep eucarístic

Josep Casas Griera, prev.

Editorial Claret

12 euros

En l'escaiença de l'Any de Sant Josep ha sortit aquest volum, de 146 pàgines, que conté dues parts.

La primera presenta dinou meditacions sobre sant Josep i l'Eucaristia, que l'autor —antic missioner a Ruanda i actualment resident a Vic, on exerceix diversos càrrecs eclesíastics i atén espiritualment sobretot moltes religioses— va anar escrivint durant les llargues hores de confinament a causa de la pandèmia. La segona part ofereix una novena a sant Josep de Natzaret, seguida d'una versió abreujada de la mateixa pràctica piadosa més altres pregaries josefines, especialment un rosari. En conjunt, un bon subsidi per a aprofundir en la devoció al pare nutrici de Jesús, sant patriarca i patró de l'Església universal.

Amb cor de Pare (4)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Diumenge passat glossava la primera part del capítol «Pare en l'acolliment», de la carta *Patris corde*. Mostrava com és d'important assumir la pròpia història per a descobrir-hi el disseny de Déu. Avui em fixo en la segona part, la que mostra que l'acolliment de la realitat no significa resignació, sinó la valentia en la confiança en Déu i en els seus dissenys.

Ho faig aquest diumenge pasqual en què Jesús fa sortir els deixebles de la resignació i els empeny a superar els dubtes i la por i a llançar-se a «predicar en nom seu a tots els pobles [...] la conversió i el perdó dels pecats».

Viure la vida en actitud d'acollida d'allò que Déu disposa no té res a veure amb la resignació. A vegades s'ha entès que el bon cristià és aquell que accepta amb pessimisme els esdeveniments i viu amargat per por de rebel·lar-se i que sigui pitjor el remei que la malaltia.

Practicar l'acolliment suposa una valentia, una fortalesa sobrenatural. Acollir allò que Déu disposa en la nostra vida, convençuts que és per a bé, fins i tot quan objectivament és un mal —una mort, una malaltia, un acomiadament, un trencament...— mostra una audàcia que ve de Déu.

És impressionant com sant Josep acull totes les contrarietats. Fa pensar en la constant de tots els sants. Ells n'han passades de tots colors i és la seva confiança en Déu enmig d'aquestes circumstàncies el que els ha fet avançar cap a la santedat a passos de gegant. Els sants no ho són perquè eren d'una mena de perfecció innata excepcional i rara, sinó perquè van saber acollir tot el que els passava i ho afrontaven convençuts que Déu els oferia l'oportunitat d'estimar de veritat.

Quin repte tan gran, ajudar tantes persones que es resignen davant la seva història! Molts consideren la pròpia

vida com un error i cauen en un pessimisme que enfonsa i anul·la la gran oportunitat de trobar de debò la vida. No troba el sentit i la plenitud de la vida qui va d'èxit en èxit, sinó qui acull Jesús en la seva història. En efecte, «la vinguda de Jesús enmig nostre és un regal del Pare, perquè cadascú pugui reconciliar-se amb la carn de la seva pròpia història, encara que no l'entengui del tot».

El nostre testimoni és la cosa més preuada que podem oferir als afeixugats pel pessimisme. Quan estimem tota sencera la nostra història perquè ha estat allò de què s'ha valgut Déu per a salvar-nos, ens fem instruments perquè d'altres puguin descobrir com «Déu escriu dret amb ratlles tortes», com deia santa Teresa de Jesús. De fet, qui ha fet aquest camí no s'escandalitza de res ni de ningú, no veu impediments i sap que Déu pot treure sants de les pedres. Testimoniar això amb senzillesa porta esperança als qui es cansen en el camí de la reconciliació amb la pròpia història. Acompanyar el llarg procés que mena a donar gràcies a Déu per la pròpia vida és una de les millors coses que podem fer pastoralment.

No deixeu de llegir el capítol 4 de la *Patris corde*: «Pare en l'acolliment».

